

THE
WATER
FALLS
OF
THE
MISSISSIPPI

THE GRAND NATIONAL
A DRAMA IN THREE ACTS.
BY J. B. MEEDE.

DEI GRATIA
JANUSSIUS RADZIVIL,
Dux Birzaram, & Dubinckorum, S.R.I. Princeps, &c.
RECTOR ACADEMIÆ LIPSIENSIS.

Exemplum fragilitatis humanæ nunc iterum proponitur nobis, in VIRO juvēne, quā pietate, quā virtute, quā eruditione, & Orientalium in primis Linguarum cognitione, dum in vivis erat, præstantissimo, maximeq; conspicuo, Dn. M. HIERONYMO AVIANO: qui, cùm ab ineunte ætate, & à primis, quod dicitur unguiculis, pietatem coluisse animitūs, inq; timore DOMINI, qui omnis sapientia initium esse verè perhibetur, constantissimè vixisset, Deo fortunante, eostum in Virtutis studio, tūm in S.S. Theologiâ, disciplinis Philosophicis, & Linguis profectus fecerat, ut non solum doctissimorum, optimorumq; virorum amorem sibi, atq; benevolentiam conciliaret, sed Christianæ etiam Reipubl. spem faceret brevi fructus percipiendi uberrimi. Verum quā mortalitatis nostræ conditio est, quā vitæ humanæ inconstantia, quā mortis per peccatum introductæ vis, & truculentia, Virum juvenem, & tām corporis, quām animi viribus pollentem, totq; ingenii dotibus ad invidiam usq; exornatum, diurnare interris non permisit, sed conceptam fructus jamjam ad maturitatem propendens spem, non quidem in herba, sed jam in flore, adeoq; majori cum bonorum omnium dolore, & luctu frustrata, inanem reddidit. Ea nempè quasi fatalis est necessitas, ne natorum quicquam perpetuum sit, sed denascatur iterum, quod natum est, aliud in herbâ, in flore aliud, aliud post florem. Cognoverunt id etiam sapientes Ethnici, ideoq; conspectâ, & accuratè consideratâ humanæ fragilitatis, mortalitatisq; lege inevitabili, mortem æquo tulierunt, fortiq; animo, ne id, quod evitare per naturam non poterant, extimescentes, timidi frustâ, & meticulosi viderentur. Hinc non immerito Chrysippus (perperam obid reprehensus à Carneade) carmen illud Euripideum laudavit:

Mortalis nemo est, quem non attingat dolor,

Morbusq; multi sunt humandi liberi,

Rursum creandi: morsq; est finis omnibus,

Qua generi humano angorem nequidquam adferunt.

Reddenda est terra terra: tūm vita omnibus

Metenda, ut fruges. Sic jubet neceſtas.

Verum enim verò Christiani nos consolationem habemus multò & certiore, & firmiore, in paternâ DEI misericordis voluntate pōstam: qui licet morti, quā per peccatum intravit in mundum, atq; ita *εἰς πύρας αἰθρίας δῆλος*, testante D. Paulo ad Rom. c. 5. v. 12. temporarium jus in omnes homines conesserit, modum tamē, ac limites eidem statuit, intra quos se continere cogitur, ne quemquam attingat, nedum rapiat, citius, quām vitæ mortisq; arbiter voluerit DEUS. Et quamvis in mortale corpus s̄eviat, animâq; exutum in pulvrem terræ vermis deglutiendum deponat: attamen nec animæ nocere, nec perpetuum corpus in faucibus suis retine-re potest. Sed veniet tempus, quo auditâ Archangeli voce, & DEI tubâ, mortui resurgent, i. Thessal. c. 4. vers. 16. edacenturq; corpora defunctorum ex sepulchris, Ezechiel. c. 37. vers. 12. atq; animis suis societate indissolubili jungentur in æternum. Ubi demum devicto mortis aculeo, ineffabili vitæ æternæ gaudio Credentes in CHRISTUM perfundentur, reportabuntq; Electis promissam ju-stitiaz, 2. Tim. 4. v. 8. & gloria coronam *ἀπαγάντων*, i. Pet. 5. v. 4. *καὶ ἀφῆσσον*, I. Corinth. 9. v. 25.

Atq; hāc etiam consolatione efficacissimè erēctus, mundo huic valedixit prompto, ac lato animo, piè in CHRISTO defunctus, Vir juvenis humanissimus, ac præstantissimus, Dn. M. HIERONYMUS AVIANUS, *Sacrosancta Theologia Candidatus*; quem nam accepimus Anno reparata Salutis 1601. VVihæ in Duringiâ, parentibus pientissimis, & optimis. Patrem enim habuit, Virum Reverendum, humanissimum, ac doctissimum, Dn. M. CHRISTIANUM AVIANUM, qui tūm temporis, cum quatuor suis Collegiis in exilium aëtus, in dicto oppido commoratus est, donec alio ad functionem Ecclesiastica, & tandem ad Pastoratum Michelen, semvocaretur: in quo etiam officio, abhinc trienniū placide obdormivit. Mater verò ejus, adhuc, per DEI gratiam, in vivis est, matrona honoratissima, MARIA, ex antiquâ & celebri in VVihensi oppido Reichartorum prosapia oriunda, cui immaturo hoc filii charissimi obitu, in acerbissimum luctum conjectæ, consolationem divinam appreciamur. Ab his parentibus suis, piè denatus, non solum ad pietatis, sed & ad artium, ac Linguarum studia, a primis statim annis, sedulò adhibitus, sub ipsius PATRIS institutione fideli ac diligenter, adeò proficit, ut artium, Philosophiæ, & Linguarum Ebrææ, Græcæ, ac Latinæ fundamentis probè jaētis, dignus vi-deretur, qui alegaretur ad Academiam. Venit itaq; Lipsiam, Anno Christi M DC XX. ætatis autem suæ XIX. cum fratre germano, Viro nunc eximio, humanissimo, ac præstantissimo, Dn. M. VVILHELMO AVIANO, Facult. Philos. Assessore, statimq; rece-pitus fuit in numerum Alumnorum Eleitoralium: quā munificentia adjutus, studia sua ursit strenue, suāq; diligentia in audiendis lectionibus publicis, frequentandisq; exercitiis aliis, tantum adeptus est, ut nōn solum à Dnn. Professoribus amaretur plurimū, sed honorum quoque titulos magnâ cum laude consequeretur, Baccalaureus quidem Artium, Anno M DC XXI. Philosophiæ verò Magister, Anno M DC XXV. publicè renunciatus. Ab eo tempore S.S. Theologæ studio se totum mancipavit, atq; in hoc studiorum genere tūm publicas lectiones frequentavit diligentissimè, tūm privatis potissimum exercitiis disputationis usus est, Viri Reverendi, Amplissimi, atq; Clarissimi, Dn. D. HEINRICI HÖPFNERI, S.S. Theologæ Professoris publ. & Theolog. Facult. p.t. Decani &c, quem ceu Dominum, ac Præceptorem suum meritissimum, unicè suspexit, & honoravit. Orientales infi-mullingas, felici conatu excoluit, easq; non tantum privatim docuit, diversa aperiendo Collegia, sed publicè etiam communicavit, editâ ante biennium Clave Poëseos Sacrae, quā adeò probata fuit Lingua Sacra peritis omnibus, ut diversarum Academiarum Professores celeberrimi, ultrò ad ipsum scriberent, & literarum commercium, amicitiamq; ejus expeterent.

Famâ hāc virtutis, eruditionisq; commotus, Vir amplissimus, ac prudentissimus, Dn. FRIDERICUS MAYERUS in Plaufigk, Scabinatus Eleitoralis, qui bīc Lipsia est, Assessor, Reip. oppidane Consul, & Aerarii Ecclesiastici ad D. Nicolai Preses spectatissimus, gravissimusq; in domum & ad mensam ipsum recepit, ante quadriennium, suisq; filiis constituit Præceptorem, & conspectâ in hoc officio ejus fide, diligentiâ, atq; industriâ, ceu filium amavit, summâq; benevolentia & favore semper prosecutus est. Nec dubitamus, quin Viri prædicti Amplissimi, aliorumq; honorum promotione, brevi ad functionem publicam, suā virtute, & doctrinâ dignam fuisse-vectus, si ipsi diuturnior vitæ usura contigisset.

Verum quia Deo præpotenti placuit, idcirco hic noluit eum mundanis diutius angī miseriis, sed ut filium sibi charum, malis ipsum maturè eripuit omnibus, & morte placidâ consopitum, ex transitorio, multisq; calamitatibus pleno mundi hujus ergastulo, in cœlestem patriam, ad gloriosum Sanctorum Angelorum, & beatarum animarum consortium transportavit. Mortis causa fuit febris ardens vehementissima, ante cujus primum insultum, piè defunctus lassitudinem quandam membrorum sentire coepit, post concionem exercitii loco, die Dominicæ post Trinitatis X. in Templo ad D. Johannis à se habitam. Lassitudinem hanc postea, die Mercurii sub sequente, febris exceptit ardenter, quā, licet medicamentis tempestivè adhibitis selectioribus, non nihil paulo post remittere visa fuerit, refumptis tamen deinde viribus, tanto cum impetu, ipsum iterum invasit, ut nullam convalescendi spem reliquam ficeret. Quod cum piè denatus facile animadverteret ipse, ad beatam ex hāc vitæ emigrationem si in tempore præparavit, factâ peccatorum confessione, acceptoq; fal-berrimo corporis, & sanguinis Christi viatico. Quo refectus, se totum ardenter precibus Deo resignavit, commendatisq; fratri Dn. M. VVilhelmo matre, & sororibus, dissolvi & esse cum CHRISTO unicè expetivit. Id quod ipsi etiam contigit, post exantatos vehementissimos Agonis labores, proximo die Mercurii, hora X. antemeridianâ. Anima ejus nunc est in benedictione, Deiq; conspectu, & Angelorum consortio perfruit: Corpus verò exanimè, quod habitaculum fuit Spiritus sancti, decenter hodiè, more Christiano, post primam pomeridianam, in commune effertur dormitorium. Quo tem-pore, ut præstò sicut Cives Academicici, & cum Vice-Pro-Rector Nostro funus honorificè comitentur, gratiōsè volumus, & mandamus. Eo ipso officium tūm Matri, & fratri, viro eximio, totiq; familiæ beatè demortui mestissime, in primis verò Amplissimo Dn. CONSULI gratum, tūm ordini Academico decorum, & ho-norificum facturi sunt. P.P. d. XXI. M. Augusti Anno CHRISTI M.DC. XXIX.

Imprimebat JOHANNES ALBERTUS MINZELIUS.

BECLOB VC VDEMI

DEI GRATIA RADZIVILL, Dux Birzaru, & Dubinckorum, S. R. I. Princeps, &c. RECTOR ACADEMIE LIPSIENSIS.

Xemplum fragilitatis humanæ nunciterum proponitur nobis, in VIRO juvener, quâ pietate, quâ virtute, quâ eruditione, & Orientalium in primis Linguarum cognitione, dum in vivis erat, præstantissimo, maximeq; conspicuo, Dn. M. HIERONYMO AVIANO: qui, cùm ab ineunte ætate, & à primis, quod dicitur unguiculis, pietatem coluisse et animitus, inq; timore DOMINI, qui omnis sapientia initium esse vere perhibetur, constantissimè vixisset, DEO fortunante, eostum in Virtutis studio, tūm in S.S. Theologiâ, disciplinis Philosophicis, & Linguis profectus fecerat, ut non solum doctissimum, optimorumq; virorum amorem sibi, atq; diurnare in terrenis, adeoq; in flore, a deoq; natorum quicunque, id etiam utrem & quo turnentur. Hinc

KODAK Color Control Patches					© The Tiffen Company, 2000
	LICENCED PRODUCT	Black	3/Color	White	
Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta
Centimetres	1	2	3	4	5
Inches	1	2	3	4	5
	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15
	16	17	18	19	20

Morbisq; creandi: morsq; est finis omnibus,

Rursum consolacionem habemus multò & certiore, & firmorem, in paternâ DEI misericordis voluntate positam: quilibet morti, quæ per peccatum intravit in mundum, atq; ita εἰς τὰς αἰγαίτες διῆλθε, testante D. PAULO ad ROM. c. 5. v. 12. temporarium jus in omnes homines concesserit, modum tamē, ac limites eidem statuit, intra quos se continere cogitur, ne quemquam attingat, nemus rapiat, citius, quâ vitæ mortisq; arbitrio voluerit DEUS. Et quamvis in mortale corpus fæciat, animâq; exultum in pulvere terræ vermis deglutiendum deponat: atramen nec animâ nocere, nec perpetuum corpus in faucibus suis retinetur: Sed veniet tempus, quo auditâ Archangeli voce, & DEI tubâ, mortui resurgent, 1. Thessal. c. 4. vers. 16. educenturq; corpore potest: Sed defunctorum ex sepulchris, Ezechiel. c. 37. vers. 12. atq; animis suis sociate indissolubili jungentur in æternum. Ubi demum devicto mortis aculeo, ineffabili vitæ & æternæ gaudio credentes in CHRISTUM perfundentur, reportabuntq; electis promissam ju-

stitionem, 1. Pet. 5. v. 4. καὶ φρεστῶν, I. Corinth. 9. v. 25.

Arq; hâc etiam consolatione efficacissimè eret, mundo huic valedixit prompro, ac latto animo, piè in CHRISTO defunctus, stitio, 2. Tim. 4. v. 8. & gloriæ coronam agnoscere, I. Pet. 5. v. 4. καὶ φρεστῶν, I. Corinth. 9. v. 25. Verum enimverò Christiani nos consolationem habemus multò & certiore, & firmorem, in paternâ DEI misericordis voluntate positam: quilibet morti, quæ per peccatum intravit in mundum, atq; ita εἰς τὰς αἰγαίτες διῆλθε, testante D. PAULO ad ROM. c. 5. v. 12. temporarium jus in omnes homines concesserit, modum tamē, ac limites eidem statuit, intra quos se continere cogitur, ne quemquam attingat, nemus rapiat, citius, quâ vitæ mortisq; arbitrio voluerit DEUS. Et quamvis in mortale corpus fæciat, animâq; exultum in pulvere terræ vermis deglutiendum deponat: atramen nec animâ nocere, nec perpetuum corpus in faucibus suis retinetur: Sed veniet tempus, quo auditâ Archangeli voce, & DEI tubâ, mortui resurgent, 1. Thessal. c. 4. vers. 16. educenturq; corpore potest: Sed defunctorum ex sepulchris, Ezechiel. c. 37. vers. 12. atq; animis suis sociate indissolubili jungentur in æternum. Ubi demum devicto mortis aculeo, ineffabili vitæ & æternæ gaudio credentes in CHRISTUM perfundentur, reportabuntq; electis promissam ju-

metendæ, ut fruges. sujacketemque.

Rursum consolacionem habemus multò & certiore, & firmorem, in paternâ DEI misericordis voluntate positam: quilibet morti, quæ per peccatum intravit in mundum, atq; ita εἰς τὰς αἰγαίτες διῆλθε, testante D. PAULO ad ROM. c. 5. v. 12. temporarium jus in omnes homines concesserit, modum tamē, ac limites eidem statuit, intra quos se continere cogitur, ne quemquam attingat, nemus rapiat, citius, quâ vitæ mortisq; arbitrio voluerit DEUS. Et quamvis in mortale corpus fæciat, animâq; exultum in pulvere terræ vermis deglutiendum deponat: atramen nec animâ nocere, nec perpetuum corpus in faucibus suis retinetur: Sed veniet tempus, quo auditâ Archangeli voce, & DEI tubâ, mortui resurgent, 1. Thessal. c. 4. vers. 16. educenturq; corpore potest: Sed defunctorum ex sepulchris, Ezechiel. c. 37. vers. 12. atq; animis suis sociate indissolubili jungentur in æternum. Ubi demum devicto mortis aculeo, ineffabili vitæ & æternæ gaudio credentes in CHRISTUM perfundentur, reportabuntq; electis promissam ju-

stitionem, 1. Pet. 5. v. 4. καὶ φρεστῶν, I. Corinth. 9. v. 25.

Arq; hâc etiam consolatione efficacissimè eret, mundo huic valedixit prompro, ac latto animo, piè in CHRISTO defunctus, stitio, 2. Tim. 4. v. 8. & gloriæ coronam agnoscere, I. Pet. 5. v. 4. καὶ φρεστῶν, I. Corinth. 9. v. 25. Verum enimverò Christiani nos consolationem habemus multò & certiore, & firmorem, in paternâ DEI misericordis voluntate positam: quilibet morti, quæ per peccatum intravit in mundum, atq; ita εἰς τὰς αἰγαίτες διῆλθε, testante D. PAULO ad ROM. c. 5. v. 12. temporarium jus in omnes homines concesserit, modum tamē, ac limites eidem statuit, intra quos se continere cogitur, ne quemquam attingat, nemus rapiat, citius, quâ vitæ mortisq; arbitrio voluerit DEUS. Et quamvis in mortale corpus fæciat, animâq; exultum in pulvere terræ vermis deglutiendum deponat: atramen nec animâ nocere, nec perpetuum corpus in faucibus suis retinetur: Sed veniet tempus, quo auditâ Archangeli voce, & DEI tubâ, mortui resurgent, 1. Thessal. c. 4. vers. 16. educenturq; corpore potest: Sed defunctorum ex sepulchris, Ezechiel. c. 37. vers. 12. atq; animis suis sociate indissolubili jungentur in æternum. Ubi demum devicto mortis aculeo, ineffabili vitæ & æternæ gaudio credentes in CHRISTUM perfundentur, reportabuntq; electis promissam ju-